

כלבוטק

אחת

ד"ר יקוחיאל שרעבי

ועדנה פיינרו

מה היה

הגילגול הקודם של כלבך?

לפעמים יש לך הרגשה שגורי שלך הוא יותר מסתם כלב, או שספוקי שלך זוללת בצורה המזכירה לך בדיוק את דורתך בר-טה. לעומת זאת, למי שצילם את באוסר, הכלב שתמונה, היתה הרגשה שהוא ממש נפוליאון בגילגול חדש.

נשמע מטורף במיקצת? האם משהו אינו כשורה עם כלבך? או שמא אתה מרגיש לא טוב?

כלל וכלל לא, טוענת ג'קי אלטיסי, מורה במעון לפאראפסיכולוגיה של האומות המאוחדות. אחרי שהירצתה באוניברסיטת אוט בצפון קארוליינה ובמדינת לואיזיאנה, היא הפכה סמכות בכל הקשור לגילגול נשמות של כלבים וחיות מחמד אחרות.

"חיות מסוגלות לקיים קשר על-טבעי" טוענת הגברת אלטיסי. "כל אדם שיש לו חית-מחמד בקשר מיוחד שהוא מקיים עימה, אני חוקרת את המישור הגבוה של הקשר הזה, קשר שהוא מעבר לחיים ב"הווה".

האודיסיאה המופלאה של אלטיסי התיחלה ב-1954, כשהיתה רקדנית בברודוויי. פעם, כשהגהה במכוניתה הביתה, אחרי אחת ההצגות, שמעה לפתע את קולו של אחיה שניספה שנים קודם לכן, המילחמה העולם השנייה, בוקע מהרדיו שכוון לתור-כנית של מוסיקה קלאסית. מאז עשתה הסבה מיקצועית מריקוד לטלפאטיה, ובי-עיקר לטלפאטיה עם חיות. כשקיימה קשר טלפאטי עם קול שזיהה עצמו כקולו של הכלב המפורסם רינ'טון-טון. עד 1980 עסקה במחקריה בפרטיות מוחי

המחודשת בעולם הזה. האסכולה שלה מציעה יתרונות ריגיים ומעשיים גם יחד. "ההרגשה הידיעה מה היה כלבך בעבר נותנת לך להבין את צרכיו ורצונותיו. לפעמים, ג'יפסי רוצה משהו יותר מבנוזל" אשר ליתרונות המש"עיים, טוענת אלטיסי, שהסוס יכול לתת רמזים לטיכוייו לנצח במירוץ. ומה בטוח יותר מעצה הבאה ישר מפי הסוס?

לטת. או אז גילה אותה צוות טלוויזיה שסיקר כנס לפאראפסיכולוגים שנערך בניו-יורק. שם גילתה שנער וכלבו כבר קיימו ביניהם קשר בגילגול קודם. למרבה הפלא, לא ראו בכך כל פלא, והתגוררות הנלהבות הריצו את אלטיסי ממין לפלורידה, כשהיא מודיעה לאנשים על קשרים שהיו להם בעבר עם חיות-המחמד שלהם, קשרי-נשמות שהביאו לפגישתם

לים - זה בריא

שואלים אותנו אם לקחת כלבים לשפת הים. לא בשבת בבוקר, כשכבאים עם ציד-ניו, אוהלים, ופקקים, כי אם לים אמי-תל. בסתם בוקר של חול שקט וגלי, ובכך, החשובה היא: כן, לכלב זה בריא. כלב אוהב לשחות, אוהב לחשק על שפת-הים, וזהו המקום האידיאלי שבבילו להשתחרר מן המרץ ומן התיסכולים של הציוויליזציה. במים הוא הופך לממושם יותר ויעשה כל דבר שיתבקש. המים המלוחים מיטיבים עם עורו ואין צורך לרחוץ אותו במים מתוקים, כי המלח מתיבש ונופל מעליו. חוץ מזה הכלב הרי אינו מויע. לעומת זאת לתת לו שפע של מים מתוקים לשתייה. זה כן, הדבר היחיד שממנו כדאי להיזהר: לשמור עליו בתחום ראייתך ולהיזהר שלא ייכנס למריבות עם יריבים ושלא ינשכו זה את זה.

זבונג וגמרנו

כל קיץ חוזרת תחזית הטפלים השיי-גרתית: מכת הפרעושים והקרציות בי-עיצומה. ופירושו של דבר - צרות. צרות. הכלב המסכן מתגרד, מתקרצף, נושך את עצמו, עד שהוא פוצע את עורו בצורה חמורה. רבים אומרים שזוהי מכה ששום דבר לא עוזר.

ובכן, בשורה משמחת: ישנו תרסיס ב-20% אקו, שבזפטה אחת מחסל כל קרציה וכל פרעוש בו במקום. אבל אין בנמצא תרסיס מונע שיעשה את העבודה אחת ולתמיד. לכן רצוי לאבק את הכלב מדי כל שבוע באבקה זו, ואין טעם להתחיל בניסיונות של רחיצה בכל מיני חומרים מפורקים. בנוסף לאיבוק רצוי לשים גם קולרים נגד פרעושים, בעיקר אם מדובר בכלבים גדולים. כדאי להתחיל את הקולר כל שלושה חודשים.

המילחמה נגד פרווירוס

קורא נאמן של כלבוטק, שהוא גם ידיד נאמן של חיות-מחמד ובעל חנות לחיות העיר את תשומת-לבנו לבעיה קשה: קיימת תמותה גבוהה של גורים ממחלת ה-פרו. זהו דבר נורא, שאפשר למנוע או-תו אם מתנסים את האם עוד בהריונה.

ובכן, אם כלבתך בהריון ואתה רוצה שגוריה יהיו מחוסנים בפני כל המחלות הנגיפיות, ובמיוחד נגד הפרו-וירוס, מר-מלך לחסנה במחצית הראשונה להריונה,

כלבים עם דרכון לבנוני

גם זה בגלל המילחמה: יש חיילים ישראלים רחמנים, שליבם כואב למראה הכלבים העובים המשוטטים בין ארזי הלבנון או סתם בין ההרסות. כלבים רבים כאלה אומצו בידי כוחותינו הובאו לשטח ישראל, קשה לדעת ולהגדיר את מצבם החוקי לפי אמנת ז'נבה - שבווי-מילחמה או פליטים, אבל זה לא חשוב. מה שחשוב הוא, לבריאות הכלב והחיל המאמץ גם יחד: לדאוג שהכלב ייבדק על ידי רופא ויחוסן מייד נגד כלבת. אם כבר נאלץ להגר, לפחות שיהיה בריא.

דנה, שובי הביתה

לסיפור הזה מתאימה הכותרת "לאסטי שובי הביתה!" שכן מי שנעלמה זו דנה, כלבת לאסטי יפהפיה שנראתה כל יום בגן-מאיר בחברתה של הכלבה פוית, גם היא לאסטי, ושל כל הכלבים האחרים. והלכה לאיבוד לפני שבועיים בשוק הכרמל ב-תל-אביב. מי שימצא אותה, שיואל להודיע בגן-מאיר. כל החברה מחכים.

סיוע רפואי לפוקי

מה עושה חייל עברי שקיבל חופש-דיאטה משלו-הגליל? חופש-דיאטה פירושה הזמן שהצטמק מ-24 השעות שיש לו אחרי שיעבור את כל המחסומים, בדיקות-החברה והפקקים, ואשה ושלושה ילדים וחבר'ה המפורזים בכל מיני בתי-חולים בארץ?

התשובה פשוטה: לוקח החייל את האשה עם שלושת הילדים והולכים לבלות יחד בין החבר'ה שבמיטות. זהו, כבר ידוע שהעם שלנו משוגע. אבל זה לא הכל, אם מדברים על אחרות-לוחמים ורוח-לחימה וכיוצא באלה ערכים נעלים.

יום אחד הופיע במרפאה חייל צעיר, נחמד ועייף ובפיו בקשה צנועה: כל החיסונים, בבקשה, וכדורים נגד תולעים! בשביל מי? שאל הרופא שלא ראה כל כלב על החייל הנחמד. בשביל הכלבה שלנו! "ואיפה היא, הכלבה, ומי זה שלנו?" תמה הדוקטור.

"ובכן", הסביר הנחור בלי לבזבז זמן, "כל החברה שם למעלה, וזה בשביל הכלבה שלנו, של כל החבר'ה, שקוראים לה פוקי, והיא גם למעלה. ואותי, שבאתי לחופשה של 24 שעות, שלחו אליך להביא את כל החיסונים כדי שחס וחלילה לא יקרה לה משהו עד שנחזור".

"ופוקי זאת, היא לבנונית?" התעניין הרופא.

"לא, היא צברית מושלמת. היתה גורה כשאמצה אותנו בבסיס. לא זוה מהנגמ"ש שלנו, וכשעלינו ללבנון לא הסכימה לעזוב אותנו. בתחלה היו לה קצת סיוטים מהבומים. אחר-כך, כשספגנו הפגזות וחשבנו שהנה ארטיטו היא מקבלת הים-קרוב, ואנחנו היינו מקופלים אחד בתוך השני והפופיק רעד, היתה פוקי קופצת מאחד לשני ומלקקת לנו את הפנים. זה מה שנקרא להרים את המוראל!

בקיצור, החבר'ה לא מוכנים להעביר את פוקי במחסום ולהסתבך בכל מיני סיפורים, כלבה ישראלית או תירת בלי ויזה וכדומה. זהו, פוקי זאת הקמע שלנו והחבר'ה אמרו מחייבים לחסן אותה לפני שהיא, חס וחלילה, נדבקת במשהו לא נעים. וכך יצאה חבילת-שי לחובש הקרבי ובה חיסונים על הקרח וכדורים למניעת תולעים. אז כשתחזור, חבר'ה, תשלחו תמונה לכלבוטק, עם פוקי באמצע.

ורצוי לחסנה גם נגד הכלבת וכמובן גם לתלע אותה, כך יועברו הנוגדנים לדמו של הגור והוא יהיה מוגן בשבועות הראשונים לחייו ומחוסן מפני המחלות המידבי-קות שמפניהן חוסנה האם.

מחלת הפרו היא דלקת מעיים נגיפית. אם יש לך ספק שהאם לא חוסנה, רצוי לחסן את הגור עוד בהיותו בן חמישה שבועות ולחזור על כך שבועיים לאחר מ-כן. בגיל שלושה חודשים - לחסנו שוב, וגם את הגור חוסן רצוי לא לשפוט לסי-ביבה מדבקת או להביאו בלגע עם גורים שלא חוסנו.